

Київський університет імені Бориса Грінченка
Інститут журналістики
Кафедра реклами та зв'язків з громадськістю

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-методичної
та навчальної роботи

О. Б. Жильцов

« 30 » 01 2020 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Практикум з режисури та сценарної майстерності
для студентів

Спеціальності	061 Журналістика
Освітнього рівня	другого (магістерського)
Освітньої програми	061.00.03 «Видавнича справа та редагування»

Київ - 2020

Розробник:

Красножона Катерина Володимирівна, викладач кафедри реклами та зв'язків з громадськістю Інституту журналістики Університету Грінченка

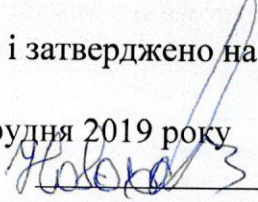
Викладач:

Красножона Катерина Володимирівна, викладач кафедри реклами та зв'язків з громадськістю Інституту журналістики Університету Грінченка

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри реклами та зв'язків з громадськістю.

Протокол від № 6 від «27» грудня 2019 року

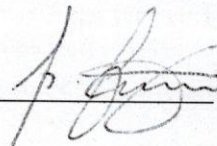
Завідувач кафедри

 Новохатько Л.М.

Робочу програму погоджено із гарантом освітньо-професійної програми з видавничої справи та редагування

_____ 2019 року

Гарант освітньо-професійної програми

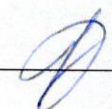
 В. І. Шпак

Робочу програму перевірено

_____ 20__ р.

Заступник директора Інституту журналістики

з науково-методичної та навчальної роботи

 О. А. Росінська

Пролонговано

на 20__/20__ н.р. підпис (ПБ), «__»__ 20__ р., протокол № _____

на 20__/20__ н.р. підпис (ПБ), «__»__ 20__ р., протокол № _____

на 20__/20__ н.р. підпис (ПБ), «__»__ 20__ р., протокол № _____

на 20__/20__ н.р. підпис (ПБ), «__»__ 20__ р., протокол № _____

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисципліни за формами навчання	
	денна	заочна
Вид дисципліни	вибіркова	-
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська	-
Загальний обсяг кредитів/годин	4/120	-
Курс	5	-
Семестр	2	-
Кількість змістових модулів з розподілом	4	-
Обсяг кредитів	4	-
Обсяг годин, в тому числі:	120	-
Аудиторні	32	-
Модульний контроль	8	-
Семестровий контроль	-	-
Самостійна робота	80	-
Форма семестрового контролю	залік	-

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни “Практикуму з режисури та сценарної майстерності” – опанування студентами необхідних теоретичних знань, технологій режисури та сценарної майстерності при створенні візуального продукту з точки зору як комерційного інтересу, так і соціальної, художньої цінності.

Завдання дисципліни передбачають:

- розвивати *фахові компетентності*:

- **ФК 5** Здатність керувати виробничим процесом щодо створення та просування медіапроектів. Здатність контролювати якість інформаційного продукту. Здатність самостійно розробляти проекти шляхом творчого застосування наявних та/або генерування нових ідей;
- **ФК 6** Здатність генерувати нові ідеї для просування інформаційного продукту.

3. Результати навчання за дисципліною

Програмні результати навчання:

- знати технології створення сценарію та специфічні аспекти втілення режисером творчого задуму на робочому майданчику;
- знати структурні особливості сценічної дії різного жанру;

- складати режисерський та сценарний плани;
- користуватися відповідними елементами мовних зворотів при написанні сценарію;
- використовувати основні прийоми монтажу;
- використовувати сучасні технології поєднання аудіо та відео образу для створення якісного сценічного продукту.
- володіти технологіями створення сценаріїв різножанрових сценічних форм.
- втілювати на практиці основні прийоми сценарного та режисерського монтажу;
- використовувати власний стиль при створенні візуального образу;

4. Структура навчальної дисципліни

Тематичний план для денної форми навчання .

№ теми	Назви теоретичних розділів	Розподіл годин між видами робіт					
		Усього	Аудиторних				
			Лекції	Семінари	Практична	Лабораторна	Модульний
							Самостійна
Змістовий модуль І.							
Сценічний номер як основа режисерської та сценарної майстерності: практичні аспекти							
1	Ідейно-тематична основа сценічного номеру як одиниці естрадного мистецтва. Архітектоніка та композиція номеру. Надзавдання як головна мета постановки будь-якої спеціальної події.	14			4		10
2	Жанр, конфлікт, наскрізна дія, атмосфера як головні складові темпоритму спеціальної події. Мізансценування.	14			4		10
	Модульна контрольна робота	2					2
	Разом	30			8		2 20
Змістовий модуль ІІ.							
Режисерська концепція: практика застосування в реаліях сучасних спеціальних подій							
3	Сценарно-режисерський хід та прийом як образний рух авторської концепції	14			4		10
4	Театралізація та монтаж як творчий метод режисера. Режисерська документація	14			4		10
	Модульна контрольна робота	2					2
	Разом	30			8		2 20
Змістовий модуль ІІІ.							
Практика написання літературного сценарію та сценарної театралізації							
5	Сценарний план як літературний проект майбутньої	14			4		10

	спеціальної події. Поняття сценарної театралізації: види та виразні засоби.						
6	Літературний сценарій, його види та методи його створення. Інсценізація у створенні сценаріїв номеру, зримої та малої форми.	14		4			10
	Модульна контрольна робота	2				2	
	<i>Разом</i>	30		8		2	20
Змістовий модуль IV.							
Сценарний задум як основа драматургії театралізованих форм: сучасні реалії							
7	Сценарний задум та хід як образно-емоційне уявлення змісту майбутнього твору. Художній образ майбутньої спеціальної події: шляхи створення та реалізації.	14		4			10
8	Літературний монтаж, його види. Види та засоби ідейно-емоційного впливу: роль музики, кіно та інших допоміжних засобів	14		4			10
	Модульна контрольна робота	2				2	
	<i>Разом</i>	30		8		2	20
Всього за навчальним планом		120		32		8	80

5. Програма навчальної дисципліни

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ I.

Сценічний номер як основа режисерської та сценарної майстерності: практичні аспекти

ТЕМА 1. Ідейно-тематична основа сценічного номеру як одиниці естрадного мистецтва. Архітектура та композиція номеру. Надзавдання як головна мета постановки будь-якої спеціальної події.

Ідейно-тематична основа сценічного номеру як основний елемент

співвідношення між головними і другорядними елементами сценарію, підсумок функціонального значення окремих частин і елементів. Композиційна побудова твору, закони композиції. Композиція номеру. Подія як зміна характеру дії сценічного номеру. Визначення та класифікація подій у сценічному номері. Визначення терміну «над завдання». Значення образного розуміння ідеї та надзавдання у формуванні режисерського задуму. Надзавдання як головна мета постановки будь-якої спеціальної події.

ТЕМА 2. Жанр, конфлікт, наскрізна дія, атмосфера як головні складові темпоритму спеціальної події. Мізансценування.

Жанр як вид твору, що позначений конкретними стильовими ознаками. Різновиди жанрів та певна сукупність принципів, яких повинен дотримуватися режисер при втіленні на сцені. Визначення жанру як “кута зору автора на дійсність, переломлений через художній образ” (за Г.Товстоноговим). Різновиди жанрів у сценічному мистецтві. Темп (від італ. *tempo*, лат. *tempus* – час) – швидкість руху, в театральному мистецтві як швидкість розвитку сценічної дії, подій, драматургічної боротьби та розвитку конфлікту. Ритм (від гр. *rhythmos* – співрозмірність, стрункість) як співвідношення тривалості основних одномірних елементів руху. Взаємозв’язок темпу і ритму. Введення К.С.Станіславським до театральної термінології поняття “темпоритму”. Поняття темпоритму. Темпоритм як показник міри фізичної готовності до здійснення будь-якої дії. Темпоритм як вираження психологічної напруги, емоційної насиченості та мобільності сценічної дії Використання сучасними режисерами синкопованої (переакцентованої) побудови темпоритму концерту (при обов’язковому дотриманні закону його зростання). Загальне поняття атмосфери в житті та у театральному мистецтві. Атмосфера театру, концертного залу, цирку, театралізованого масового свята. Атмосфера як взаємозв’язок режисера з глядачем. Атмосфера простору, часу і запропонованих обставин.

Поняття світлового, звукового, музично-шумового оформлення спеціальної події. Особливості світлового вирішення кожного номера. Необхідність світлової партитури кожного номера. Підбір звукового оформлення як засобу впливу на глядача. Роль світлового, звукового, музично-шумового оформлення у створення необхідної атмосфери. Мізансцена як засіб пластичної виразності сценічного номеру. Технологія мізансценування. Поняття мізансцени як розташування дійових осіб на сценічному майданчику у певному фізичному відношенні один до одного і до навколишнього предметного середовища. Мізансцена як один з найважливіших засобів образної виразності режисерської думки. Мізансцена – мова режисера. Режисер як творець сценічного простору. Різновиди мізансцен: за змістом (функціональні, психологічні, тематичні), за геометрією (горизонтальні, вертикальні, діагональні, перпендикулярні, глибинні, симетричні, асиметричні, круглі, серпантинні, з чітким малюнком, з прихованим малюнком). Залежність мізансцени від жанру і стилю вистави, від міри умовності. Мізансцени сюжетні, фабульні, образні. Іномовна образність у мізансценах естрадних та масових видовищ (алегорична, символічна,

метафорична). Іномовна образність у мізансценах естрадних та масових видовищ (алегорична, символічна, метафорична). Мізансцена в театралізованій виставі як частина сценічної інформації.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ II.

Режисерська концепція: практика застосування в реаліях сучасних спеціальних подій

ТЕМА 3. Сценарно-режисерський хід та прийом як образний рух авторської концепції.

Поняття ходу в концертах як драматургічний, режисерський, сценарний і авторсько-режисерський. Сценарно-режисерський хід як смисловий хід, в основі якого лежить ідейне начало, що визначає напрям монтажу, підказує композиційні прийоми та образно-пластичне вирішення. Випадкова та цільова установка виникнення сценарно-режисерського ходу. Сценарно-режисерський хід як образний рух авторської концепції, спрямований на досягнення педагогічного впливу. Народження сценарно-режисерського ходу на початковому, ознайомчому етапі розробки задуму майбутньої вистави. Народження сценарно-режисерського ходу на початковому, ознайомчому етапі розробки задуму майбутньої вистави. Режисерський прийом як постановочний спосіб організації в просторі й часі. Режисерський прийом як організатор форми вистави, концерту, свята. Прийом як рішення. Вимоги до вибору режисерського прийому. Принципи класифікації прийомів: історичний, за видами мистецтв, функціональний. Історичний принцип класифікації: *античний театр* – “ведучі-коментатори”, “хор-коментатор”; *театр Середньовіччя* – “коло”, “тіні”, “пантоміма”, “ханаміті”(дорога квітів); *театр епохи Відродження* – “маски” (різні види), “музиканти-ведучі”, поєднання різних видів ляльок з живим діючим актором, “вставні музичні номери”; *театр класицизму* – “живі картини”, “скульптури, що оживають”, “дивертисмент”; *романтичний театр* – “масовки”, “ритуал”; *реалістичний театр* – “індивідуалізована маса”; *агітаційний театр* – “зонги”, “вірші-апарти”, “документи-апарти”. Принцип класифікації за видами мистецтв: *образотворче* – картини, скульптури, фотодокументи; *архітектура* – різні види сценічних площадок; *кіно* – стоп-кадр, наплив, голоси за кадром, поліекран, подвійна експозиція; *музика* – хор-коментатор, музиканти-ведучі, зонги, куплети; *хореографія* – пантоміма, дивертисмент; *література* – роздвоєння персонажу, ведучий, різні види вставок – вірші, документи; *театр* – маски, тіні, ляльки.

Функціональний принцип класифікації: організація дії у просторі – ханаміті, коло, поліекран; організація дії у часі – стоп-кадр, ремінісценція; організація дії у просторі і часі – пантоміма, дивертисмент. Режисерський задум як творчий процес, у результаті якого повинно обов’язково сформуватися конкретне розуміння і осмислення дійсності, що визначить чітку громадянську позицію, емоційне відчуття, а також пластично-просторове й тональне рішення

вистави в єдиному стилістичному та жанровому ключі на основі інтерпретаторської концепції. Задум як прочитання твору з погляду сучасності, точка зору режисера на життя, відтворене автором; Режисерський задум як неповторне художнє явище.

ТЕМА 4. Театралізація та монтаж як творчий метод режисера.

Режисерська документація.

Театралізація як творчий метод режисури “зримих” байок, пісень, фактів, документів. Театралізація як метод художнього осмислення реальних подій в організації дійства. Види театралізації: сценарна та режисерська. Елементи театралізації: асоціація, символ, метафора, алегорія. Театралізація та образне вирішення “зримої” форми. Побудова театралізованого дійства за принципами: ілюстрації подій, формування сюжету на основі подій, асоціативного бачення при побудові дії у просторі й часі. Робота над театралізованим вирішенням події, реального дійства. Монтаж в процесі створення естрадних, театралізованих та масових форм. Принципи монтажу в різних видах мистецтва. Монтаж та його значення у роботі режисера естради та масових свят. Мистецтво монтажу як показник міри обдарованості режисера.

Види монтажу: послідовний, контрастний, паралельний, одночасний, ремінісцентний. Використання різних видів монтажу при створенні єдиного цілісного дійства при постановках концертів, театралізованих вистав, шоу-програм, естрадних видовищ і масових свят. Особливості монтажу при створенні театралізованого заходу на різних сценічних майданчиках, в єдиному просторі й часі під час проведення масових свят просто неба. Залежність прийомів монтажу від сценарно-режисерського задуму. Творчий монтаж як естетичний принцип. Послідовність і логіка авторської думку шляхом монтажною організації матеріалу як головна мета режисерського прочитання твору. Монтаж у театралізованих формах як засіб впливу на глядача. Організація глядацького сприймання як одна із функцій монтажу. Монтаж як основа дійовості театралізованої вистави, концерту, масового свята. Монтаж в театралізованих формах як основа композиції.

Особливості режисерської документації та її роль у творчому процесі. Види режисерської документації: режисерський план постановки, режисерський монтажний лист, музична партитура, світлова партитура, сценарний план кіноматеріалів і діапроекцій, робоча схема (концерту, вистави, маніфестації – план-дислокація, схема зв'язку, схема транспорту і техніки, схема охорони порядку та забезпечення техніки безпеки), репетиційний план. Розробка документації безпосередньо самим режисером-постановником. Сценарій як основа режисерських документів. Режисерський план як першочерговий начерк основної схеми вистави, як відправна точка для монтажу номерів в епізоди і, епізодів у дійство. Режисерський план як виклад основних компонентів майбутньої вистави, концерту, масового свята, що визначає послідовність номерів у епізодах та послідовність самих епізодів у заході. Інші види послідовності складових частин режисерського плану:

потреба у бутафорії, реквізиті, музичних інструментах, костюмах, фонограмах, визначення основних етапів роботи над виставою, інформація про основних виконавців. Монтажний лист як графічний виклад режисерського плану, перелік усіх компонентів кожного номера та засобів його забезпечення. Складові монтажного листа: 1) нумерація; 2) епізод; 3) назва номера та його характер; 4) виконавці; 5) акомпанемент номера; 6) тексти, що виконуються на сцені та звучать на радіо, дикторські тексти; 7) кіноматеріали (з усіма характеристиками кіноплівки); 8) художньо-технічне оформлення, в якому відбувається номер; 9) світлове вирішення номера; 10) костюми; 11) бутафорія та реквізит; 12) примітки. Вимоги до заповнення монтажного листа. Музична партитура як одна з основ драматургії постановки, що задає тон розвитку дії. Два періоди репетиційного плану: перший – у репетиційних залах; другий – безпосередньо на сцені або на майданчику, де буде відбуватися дійство. Злагоджена робота постановочної групи вистави як результат вміння керівництва режисера-постановника творчим процесом.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ III.

Практика написання літературного сценарію та сценарної театралізації

ТЕМА 5. Сценарний план як літературний проект майбутньої спеціальної події. Поняття сценарної театралізації: види та виразні засоби.

Сценарний план – літературний проект майбутнього заходу, в якому пунктирно накреслений передбачуваний хід розвитку дії, тезисно викладено основні висловлювання і дикторські коментарі. Конкретно-графічне зображення сценарного плану–запису у відповідному порядку найменувань частин, епізодів, номерів – театралізованого дійства. Різновиди сценарних планів. Синтез сценарного плану і монтажного листа в умовах сучасного естрадного мистецтва. Процес створення сценарного плану з усіма учасниками майбутнього спеціального заходу. Трансформація сценарного плану у літературний сценарій.

Театралізація матеріалу – висловлювання змісту засобами театру. Сценарна театралізація – творчий спосіб перетворення життєвого, документального матеріалу у художній сценарій. Види сценарної театралізації: компільований, оригінальний, змішаний. Компільований вид театралізації – тематичний відбір і використання сценаристом готових художніх образів з різних видів мистецтв і поєднання їх між собою сценарним ходом. Театралізація оригінального виду – створення сценаристом нових художніх образів згідно із сценарним задумом. Використання театралізації оригінального виду при створенні сценаріїв документального жанру, в основі яких лежить інсценізація документа. Театралізація змішаного виду – використання сценаристом першого і другого видів театралізації. Театралізація як органічний синтез засобів ідейно-емоційного впливу, при якому за допомогою монтажу створюється сценарій, який водночас стає в цілому новим, оригінальним за

змістом і значенням образним художньо-публіцистичним твором. Виразні засоби як мова театралізації, як допомога створення естетичних цінностей. Символ (у пер. з грецької – „знак”) – багатозначна форма. Зміна сенсу символу залежно від епохи, історичної обстановки, умов спілкування. Асоціативний зв'язок символу з сприйняттям його глядачем. Поняття „штамп” і символіка. Основні шляхи використання символів у сценарії. Метафора як важливий засіб виразності театралізації, в основі якого лежить принцип образного зіставлення предмета з якимось іншим на основі загальної для них ознаки. Алгоритм – інакомовність, зображення абстрактної ідеї засобами конкретного зримого образу. Символ, метафора, алгеорія як основні виразні засоби інакомовності.

ТЕМА 6. Літературний сценарій, його види та методи його створення. Інсценізація у створенні сценаріїв номеру, зримой та малої форми.

Сценарна майстерність як один з суттєвих напрямків творчої роботи майстрів театального мистецтва. Сценарій – драматичний твір, який визначає зміст, форму, жанрове та стильове вирішення заходу. Сценарій – детальний літературний опис дії на основі якого створюється театралізована вистава, свято, концерт, ігрова або будь-яка інша програма. Види сценаріїв. Метод компіляції. Типи сценаріїв за засобами ідейно-емоційного впливу. Типи сценаріїв за засобом організації матеріалу. Засоби літературно-сценарної роботи – переказ, демонстрація, вправи, навіювання, приклад, переконання, видовище, розвага. Вимоги до літературного сценарію. Види літературної основи театралізованого, естрадного, масового дійства: сценарний план і сценарій. Різновиди літературних сценаріїв театралізованих дійств. Основний етап роботи над літературним сценарієм театралізованого заходу – збирання і пошуки фактичного та художнього матеріалу. Практичні приклади найбільш вдалих літературних сценаріїв сучасних театралізованих, естрадних, масових дійств.

Інсценізація літературних творів: оповідання, роману, розповіді тощо. Види інсценізацій: драматургічний, епічний, сценічна композиція. Драматургічний вид інсценізації – побудова за законами аристотелівської драматургії. Драматургічна інсценізація як найбільш самостійний твір, віддалений від оригіналу тип інсценізації, який можна назвати „п'єса-інсценізація”. Епічний вид інсценізації – основний принцип побудови – не тільки показ, але й розповідь, оповідання. У цьому типі інсценізації підвищується питома вага літературного слова. Епічний тип інсценізації – тип драми особливої літературної властивості, в якій характери розкриваються не шляхом прямого розвитку дії, яка стимулюється яскраво вираженим конфліктом, а шляхом ґрунтового літературного показу і розвитку. Основні особливості епічної інсценізації. Роль монтажу у роботі над інсценізацією літературних творів. Його головна функція – драматургічна побудова логіки розвитку дії. Допоміжні елементи інсценізації літературних творів. Визначення основних технологічних моментів інсценізації.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ IV.

Сценарний задум як основа драматургії театралізованих форм: сучасні реалії

ТЕМА 9. Сценарний задум та хід як образно-емоційне уявлення змісту майбутнього твору. Художній образ майбутньої спеціальної події: шляхи створення та реалізації.

Сценарний задум – сформоване логічно-чуттєве авторське відношення до піднятої проблеми. Сценарний задум – образно-емоційне уявлення змісту майбутнього твору. Різноманітність шляхів народження сценарного задуму. Конфлікт – основа сюжетного задуму сценарію. Основні моменти сценарного задуму. Основні компоненти сценарного задуму майбутнього твору. Головні ознаки сценарного задуму. Наступний етап роботи над сценарним задумом – пошук сценарного (сюжетного) ходу, від якого залежить цілісність, єдність художнього задуму. Сценарний хід – образний рух авторської концепції, направлений на досягнення мети педагогічного впливу. Варіанти сценарного ходу в театралізованих, естрадних, масових дійствах. Сценарний задум, образне рішення, вдалий прийом монтажу, оригінальний сценарний хід як головні етапи роботи над створенням сценарію даної форми.

Поняття художнього образу в різних видах мистецтва. Види художніх образів: образ-символ, образ-алегорія, образ-метафора, образ-асоціація. Художній образ як узагальнена і разом з тим конкретна картина людського життя чи навколишнього світу, що створена творчою уявою митця. Художній образ як особлива форма естетичного освоєння світу, за якої зберігається його предметно-чуттєвий характер, його цілісність, життєвість, конкретність. Художній образ як спосіб мислення у мистецтві. Мета образу: передати загальне через одиничне, не наслідуючи дійсність, а відтворюючи її. Класифікація образів за способом творення і сприйняття: слухові, зорові, дотикові, смакові, запахові. Шляхи створення художнього образу. Використання допоміжних засобів виразності як елемент реалізації художнього образу

ТЕМА 8. Літературний монтаж, його види. Види та засоби ідейно-емоційного впливу: роль музики, кіно та інших допоміжних засобів

Літературний монтаж як творчий метод автора, як засіб розкриття його ідеї. Поняття монтажу, його характеристика. Функції монтажу. Монтаж як співставлення, співвідношення фактів, людських доль, численних зв'язків. Включення монтажу у процес створення образу. Види монтажу: послідовний, паралельний, одночасний, контрастний, ремінісцентний, асоціативно-образний, монтаж-рефрен. Змішані форми монтажу – чергування різних засобів і прийомів, які з точки зору сценариста є найбільш придатними для того чи іншого сценарію. Залежність прийомів монтажу від сценарно-режисерського задуму. Закони монтажу. Особливості монтажних поєднань – музичних, мовних, хореографічних, театральних – та різних виразних засобів. Особливості

монтажу документального та художнього матеріалу. Принципи монтажу в сценарії організації епізодів, блоків театралізованих дійств. Монтаж загальної композиції твору. Монтаж у театралізованих формах як засіб впливу на глядача. Використання різних видів монтажу при написанні сценаріїв театралізованих вистав, концертів, шоу-програм, естрадних видовищ та масових свят.

Види ідейно-емоційного впливу в сценарії театралізованих, масових форм: живе слово, драматичне мистецтво, кіно, телебачення, хореографія, літературні твори, образотворче мистецтво, спорт, світло. Живе слово, його функції в сценарії, характеристика його використання. Слово як засіб спілкування між виконавцем і глядачем. Роль музики в сценарії театралізованої вистави і масового дійства. Основи функції музики в дійстві: сюжетна, емоційна, ілюстративна, допоміжна. Роль музики у асоціативному монтажі. Музичний супровід як посилення ідейно-художнього впливу, як ключ цілісності театралізованого, масового дійства. Використання кіно фрагментів, сцен з вистав, пісень як продовження думки чи дії, або ж як „другий” план усного виступу. Фрагменти кінохроніки, художнього фільму як засіб передачі дії, завершення її або як фон масової дії виконавців. Використання художнього і документального кіно в пролозі драматургічної структури сценарію. Особливості використання телебачення. Чіткість і логіка поєднання у сценарії засобів ідейно-емоційного впливу – створення цілісності дійства театралізованої, естрадної вистави, концерту, масового свята.

6. Контроль навчальних досягнень

6.1. Система оцінювання навчальних досягнень студентів

Вид діяльності студента	Максимальна к-сть балів за одиницю	Модуль 1		Модуль 2		Модуль 3		Модуль 4	
		кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів
Відвідування на практичному занятті	1	4	4	4	4	4	4	4	4
Робота на практичному занятті	10	4	40	4	40	4	40	4	40
Виконання завдань для самостійної роботи	5	1	5	1	5	1	5	1	5
Виконання модульної роботи	25	1	25	1	25	1	25	1	25
Разом			74		74		74		74
Максимальна кількість балів	296								
Розрахунок коефіцієнта	Розрахунок: $296:100=2,96$ Студент набрав: 281 бал. Оцінка: $281:2,96 = 95$ балів А (зараховано)								

6.2. Завдання для самостійної роботи та критерії її оцінювання

Самостійна робота 1.

Проаналізувати прояв конфлікту у різних творах сценічного мистецтва.

Проаналізувати вплив правильно підбраного звукового оформлення для спеціальної події.

Самостійна робота 2.

Виявити режисерський задум у самостійно обраному творі сучасного сценічного мистецтва.

Проаналізувати відмінності між сценарним планом та монтажним листом.

Самостійна робота 3.

Створити сценарій спеціальної події методом компіляції.

Самостійна робота 4.

Знайти варіанти сценарного ходу в театралізованих, естрадних, масових дійствах.

Оцінювання самостійної роботи здійснюється за такими *критеріями*:

- ступінь засвоєння фактичного матеріалу, який вивчається;
- розуміння, ступінь засвоєння теорії та методології проблем, що розглядаються;
- уміння поєднати теорію з практикою при розгляді конкретних ситуацій, створенні власних проектів, розв'язанні завдань, винесених для самостійного опрацювання, і завдань, винесених на розгляд в аудиторії;
- ознайомлення з базовою та додатковою рекомендованою літературою;
- логіка, структура, стиль викладу матеріалу в письмових роботах і під час виступів в аудиторії, уміння обґрунтовувати свою позицію, здійснювати узагальнення інформації та робити висновки.

6.3. Форми проведення модульного контролю та критерії оцінювання

Виконання модульних контрольних робіт здійснюється самостійно кожним студентом у вигляді електронного документу або презентації власного проекту.

Модульна контрольна робота проводиться після вивчення певного змістового модуля. Передбачає використання набутих теоретичних знань та практичних навичок: відповіді на запитання, створення документаційної бази по власним проектам, презентацію проектів тощо.

Кількість модульних контрольних робіт з навчальної дисципліни – 4, виконання кожної роботи є обов'язковим.

Модульна контрольна робота №1

1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Проаналізувати концепцію обраного викладачем драматургічного твору. Результати презентувати у вигляді

файлу Microsoft Word.

Модульна контрольна робота № 2

Завдання: 1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Написати ідейно-тематичний план власного майбутнього презентаційного номеру. Результати презентувати у вигляді файлу Microsoft Word.

Модульна контрольна робота № 3

Завдання: 1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Описати та розкрити режисерський прийом, що використовується у власному презентаційному номері. Результати презентувати у вигляді файлу Microsoft Word.

Модульна контрольна робота № 4

Завдання: 1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Створити сценарний план та літературний сценарій до власного презентаційного номеру. Результати презентувати у вигляді файлу Microsoft Word.

Критерії оцінювання:

- 1) розуміння, ступінь засвоєння теоретичних знань та практичних навичок, отриманих у процесі вивчення навчальної дисципліни;
- 2) ознайомлення з базовою та додатковою рекомендованою літературою;
- 3) уміння наводити приклади з практики режисури, аналізувати існуючі заходи та класифікувати їх;
- 4) уміння поєднати теорію з практикою при розгляді конкретних ситуацій, розв'язанні завдань;
- 5) логіка, структура, стиль підготовки власного проекту, уміння обґрунтовувати свою позицію, здійснювати узагальнення інформації та робити висновки;
- 6) повнота відповіді на питання, якість і самостійність виконання завдання; творчий підхід й ініціативність у виконанні завдання.

При оцінюванні модульної контрольної роботи враховується обсяг і правильність виконаних завдань. Правильне виконання всіх завдань оцінюється максимально у 25 балів.

6.4. Форми проведення семестрового контролю та критерії оцінювання

Семестровий контроль є результатом вивчення кожного модуля, який містить підсумок усіх форм поточного контролю та виконання модульних контрольних робіт. Семестровий контроль включає бали за поточну роботу студента на практичних заняттях, виконання самостійної роботи, модульних контрольних робіт. Семестровий контроль знань студентів проводиться у формі заліку і здійснюється після завершення вивчення навчального матеріалу.

6.5. Шкала відповідності оцінок

Оцінка	Кількість балів
Відмінно	100-90

Дуже добре	82-89
Добре	75-81
Задовільно	69-74
Достатньо	60-68
Незадовільно	0-59

7. Рекомендовані джерела

Основна (базова):

1. Абрамян В. Ц. Театральна педагогіка. Київ : Лібра, 1996. 224 с.
2. Зайцев, В.П. Режисура естради та масових видовищ : Навч. посібник / Валерій Павлович Зайцев. Київ : Дакор, 2003. 304 с.
3. Кісін В. Режисура як мистецтво та професія. Життя. Актор. Образ : із творчої спадщини. Київ : КМ «Academia», 1999. 268 с.
4. Ленглі С. Театральний менеджмент і продюсерство : американський досвід. Київ : Компас, 2000. 640 с.
5. Пацунов В. Театральна вертикаль : крок до образу. Київ : КНУКіМ, 2003. 120 с.
6. Танюк Л. Мар'ян Крушельницький : школа образного перевтілення, заповідана Лесем Курбасом. Київ : Либідь, 2007. 360 с.

Додаткова література

1. Айседора Дункан : [сборник] / сост. Н.Н. Гринкевич ; [вступ. ст. Б. Аюханова]. – Алма-Ата : Производственно-творческое объединение СТД Казахстана, 1990. – 334 с.
2. Ардов В.Е. Разговорные жанры эстрады и цирка: Заметки писателя. М.: Искусство, 1968. 183с.
3. Василько В. Фрагменти режисури. К.: Мистецтво, 1967.
4. Генкин Д.М. Театрализация как творческий метод КПП/Сб. статей Л.: ЛГИК, 1982.
5. Захава Б.Е. Мастерство актера и режиссера: учеб. Пособие для спец. учеб. заведений культуры и искусства – 4-е изд; испр. и доп. / Борис Евгеньевич Захава. – М.:Просвещение, 1978. – 334с.
6. Клитин С.С. Эстрада: Проблемы теории, истории и методики: Учебное пособие / Станислав Сергеевич Клитин. – Л.: Искусство, 1987. – 190 с.
7. Пацунов В. П. Станиславский в ХХІ в. Культ? Миф? Или реальность?/ Валерий Петрович Пацунов – К.: Макрос, 2011. – 216 с.
8. Режисура массового театрализованного действия: Словарь./Перм. гос. ин-т искусств и культуры. - Пермь: УПЦ "ДИККС", 1999. – 113с.

7. Навчально-методична карта дисципліни «Практикум з режисури та сценарної майстерності»

Разом: 120 год., практичні заняття — 32 год., самостійна робота — 80 год, МК 10 год., семестровий контроль — залік.

Змістовий модуль I		Змістовий модуль II		Змістовий модуль III		З
Сценічний номер як основа режисерської та сценарної майстерності: практичні аспекти		Режисерська концепція: практика застосування в реаліях сучасних спеціальних подій		Практика написання літературного сценарію та сценарної театралізації		Сцен драма
74		74		74		
Ідейно-тематична основа сценічного номеру як одиниці естрадного мистецтва. Архітектоніка та композиція номеру. Надзавдання як головна мета постановки будь-якої спеціальної події.— 2+ 20 б.	Жанр, конфлікт, наскрізна дія, атмосфера як головні складові темпоритму спеціальної події. Мізансценування— 2+ 20 б.	Сценарно-режисерський хід та прийом як образний рух авторської концепції . 2+ 20 б.	Театралізація та монтаж як творчий метод режисера .Режисерська документація як метод спілкування зі всіма учасниками спеціальної події — 2+ 20 б.	Сценарний план як літературний проект майбутньої спеціальної події. Поняття сценарної театралізації: види та виразні засоби— 2+ 20 б..	Літературний сценарій, його види та методи його створення. Інсценізація у створенні сценаріїв номеру, зримої та малої форми 2+ 20 б.	Сцена задум та обра емоц уявл зміс майбут тво Худо обр майбу спеціа події: і створе реалі 2+ 2
5 б.		5 б.		5 б.		
Модульна контрольна робота 1 25 б.		Модульна контрольна робота 2 25 б.		Модульна контрольна робота 3 25 б.		Модул
Залік Усього 296 балів, коефіцієнт 2,96						